

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

Β ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 1

- Β Τιμ. 1,1 Παῦλος, ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
- Β Τιμ. 1,1 Εγώ, ο Παύλος, που εκλήθην απόστολος του Ιησού Χριστού με το θέλημα του Θεού δια να κηρύξτω προς τους ἄλλους, δια να κερδήσω και εγώ ο ίδιος σύμφωνα με την θείαν υπόσχεσιν την αιωνίαν ζωήν, η οποία αποκτάτε δια του Ιησού Χριστού,
- Β Τιμ. 1,2 Τιμοθέωρ ἀγαπητῷ τέκνῳ χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
- Β Τιμ. 1,2 στον Τιμόθεον, το αγαπητόν μου πνευματικόν τέκνον, είθε να είναι η χάρις, το ἔλεος, η ειρήνη από τον Θεόν πατέρα και από τον Κυριον ημών Ιησούν Χριστόν.
- Β Τιμ. 1,3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ,ῷ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρῷ συνειδήσει, ως ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας,
- Β Τιμ. 1,3 Ευχαριστώ τον Θεόν, τον οποίον λατρεύω καθὼς ἔχω διδαχθή από τους προγόνους μου με καθαράν συνείδησιν, τον ευχαριστώ, διότι συνεχώς και ακατάπαυστα σε ενθυμούμαι εις τας δεήσεις μου ημέραν και νύκτα.
- Β Τιμ. 1,4 ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ,
- Β Τιμ. 1,4 Αναλογιζόμενος δε τα δάκρυά σου, ὅταν εχωριζόμεθα, επιθυμώ παρά πολὺ να σε ἰδω, δια να γεμίσω από χαράν.
- Β Τιμ. 1,5 ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εύνικη, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοὶ.
- Β Τιμ. 1,5 Ενθυμούμαι δε συνεχώς την ανυπόκριτον και ειλικρινή πίστιν σου, η οποία πρώτον είχεν κατοικήσει εις την ψυχήν της μάμμης σου Λωΐδος και της μητρός σου Ευνίκης· ἔχω δε την πεποίθησιν, ότι κατοικεί και

- παραμένει επίσης και εις σε.**
- δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου·**
- Δι' αυτό και σου υπενθυμίζω να αναζωπυρώνης το χάρισμα του Θεού, που υπάρχει εις σε και το οποίον ἔχεις λάβει με την επίθεσιν των ιδικών μου χειρών.**
- οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.**
- Διότι δεν μας ἔδωκεν ο Θεός πνεύμα δειλίας, ώστε να φοβούμεθα δυσκολίας και απειλάς και διωγμούς, αλλά μας ἔδωκε πνεύμα δυνάμεως, δια να νικώμεν, και αγάπης και σωφρονισμού, ώστε με σύνεσιν να καθιδηγούμεν στον δρόμον του Θεού τον ευατόν μσας και τους ἀλλους.**
- μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὔτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εύαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ,**
- Και, λοιπόν, μη δειλιάσῃς ποτέ και μη εντραπής να ομολογής την καλήν μαρτυρίαν του Κυρίου μας Ιησού Χριστού· μη εντραπής ακόμη και εμέ, τον δέσμιον και φυλακισμένον δια την ομολογίαν του Χριστού, αλλά κακοπάθησε μαζή μου προς χάριν του Ευαγγελίου, σύμφωνα με την δύναμιν, που δίδει ο Θεός.**
- τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἵδιαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων,**
- Αυτός ο Θεός μας ἔσωσε και μας εκάλεσε με κλήσιν αγίαν, όχι δια την αξίαν των ἔργων μας, αλλά σύμφωνα με την ιδικήν του αγαθήν θέλησιν και χάριν, η οποία μας εδόθη δια του Ιησού Χριστού, πριν ακόμη λάβη ὑπαρξιν ο κόσμος (εφ' ὅσον προαιωνίως είχεν αποφασίσει ο Θεός την σωτηρίαν μας).**
- φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν και ἀφθαρσίαν διὰ**

- τοῦ εὐαγγελίου,**
- Β Τιμ. 1,10**
- Εφανερώθη δε αυτή η χάρις τώρα με την ενανθρώπησιν και εμφάνησιν εν μέσω των ανθρώπων του σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ο οποίος κατήργησε μεν τον θάνατον και με το θείον του φως ἐκαμε να λάμψῃ η αιωνία ζωή και η αφθαρσία, δια μέσου των αληθειών του Ευαγγελίου.
- Β Τιμ. 1,11**
- είς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἔθνῶν.
- Β Τιμ. 1,11**
- Εις αυτό το Ευαγγέλιον και εγὼ ἔχω κληθή και τεθή από τον Θεόν κήρυξ και Απόστολος και διδάσκαλος των εθνών.
- Β Τιμ. 1,12**
- δι' ᾧν αἴτιαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἑκείνην τὴν ἡμέραν.
- Β Τιμ. 1,12**
- Ακριβώς δε διότι είμαι κήρυξ του Ευαγγελίου, πάσχω αυτάς τας ταλαιπωρίας, αλλά δεν εντρέπομαι (ούτε δια τα δεσμά ούτε δια την φυλάκισίν μου), διότι γνωρίζω ποίος είναι αυτός, στον οποίον ἔχω απολύτως εμπιστευθή τον ευατόν μου, και είμαι απολύτως πεπεισμένος, ότι είναι ικανός και δυνατός να φυλάξῃ ἐώς την μεγάλην εκείνην ημέρα της Δευτέρας παρουσίας τον θησαυρόν του αποστολικού μου ἔργου, τον οποίον αυτός μου ἔχει εμπιστευθή.
- Β Τιμ. 1,13**
- ύποτύπωσιν ἔχε ύγιαινόντων λόγων ὃν παρ' ἐμοῦ ἥκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Ως υπόδειγμα υγιούς και ανοθεύτου διδασκαλίας πρέπει να ἔχης και να κρατής στερεά τους λόγους, τους οποίους από εμέ ἥκουσες περὶ της πίστεως και της αγάπης, που δίδει και καλλιεργεῖ εις τας καρδίας μας ο Χριστός.
- Β Τιμ. 1,14**
- τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἅγιου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.
- Β Τιμ. 1,14**
- Τον καλόν και ανεκτίμητον θησαυρόν της εναγγελικής διδασκαλίας, που σου ενεπιστεύθη ο Θεός, φύλαξε τον ανόθευτον και ακέραιον με την δύναμιν και την χάριν του Αγίου Πνεύματος, το οποίον κατοικεί μέσα μας.

- Β Τιμ. 1,15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὃν ἔστι Φύγελος καὶ Ἐρμογένης.
- Β Τιμ. 1,15 Γνωρίζοτούτο, ὅτι δηλαδή με εγκατέλειψαν και ἐφυγαν μακρυά ὄλοι αυτοί, που ευρίσκονται τώρα εις την Ασίαν, μεταξύ των οποίων είναι ο Φυγελός και ο Ερμογένης.
- Β Τιμ. 1,16 δῷῃ ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὄνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπησχύνθη,
- Β Τιμ. 1,16 Εἰθε να δώσῃ ο Κυριος ἔλεος εις την οικογένειαν του Ονησιφόρου, διότι πολλές φορές μου ἐδωσεν αναψυχήν, ἀνεσιν και ξεκούρασμα, και δεν εντράπηκεν ο Ονησίφορος την αλυσίδα, με την οποίαν είμαι δεμένος.
- Β Τιμ. 1,17 ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὗρε·
- Β Τιμ. 1,17 Άλλα, ὅταν ἤλθεν εις την Ρωμην, με ανεζήτησε με πολὺν ζήλον και δραστηριότητα και με εύρε.
- Β Τιμ. 1,18 δῷῃ αὐτῷ ὁ Κύριος εὔρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.
- Β Τιμ. 1,18 Εἰθε ο Κυριος να δώσῃ να εύρη ἔλεος εκ μέρους του Κυρίου κατά την μεγάλην εκείνην ημέραν της Δευτέρας Παρουσίας. Τα όσα δε αυτός μου προσέφερε και το πόσον με εξυπηρέτησεν εις την Εφεσον, το γνωρίζεις συ καλύτερα.

Β ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 2

- Β Τιμ. 2,1 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
- Β Τιμ. 2,1 Συ λοιπόν, τέκνον μου, να ενδυναμώνεσαι με την χάριν, που δίδει ο Ιησούς Χριστός (δια να μένης πιστός εις αυτόν και εις εμέ, χωρίς να επηρεάζεσαι από το παράδειγμα εκείνων, που με εγκατέλειψαν).
- Β Τιμ. 2,2 καὶ ἂ ἥκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι.

- Β Τιμ. 2,2** Και αυτά που έχεις ακούσει και διδαχθή από εμέ,
παρουσία πολλών μαρτύρων, αυτά να τα εμπιστευθής ως
ανεκτίμητον θησαυρόν εις πιστούς και αξιοπίστους
ανθρώπους, οι οποίοι θα είναι ικανοί και άλλους να
διδάξουν τας αληθείας του Ευαγγελίου.
- Β Τιμ. 2,3** σὺ οὖν κακοπάθησον ώς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
- Β Τιμ. 2,3** Συ λοιπόν κακοπάθησε σαν καλός στρατιώτης του Ιησού
Χριστού.
- Β Τιμ. 2,4** ούδεις στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου
πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ.
Εχε δε υπ' ὄψιν σου, ὅτι κανεὶς, καθ' ον χρόνον υπηρετεί
στρατιώτης, δεν περιπλέκεται εις τας μερίμνας και
φροντίδας του βίου, δια να υπηρετή ἔτσι και να αρέσῃ εις
εκείνον, που τον εστρατολόγησε.
- Β Τιμ. 2,5** ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως
ἀθλήσῃ.
- Β Τιμ. 2,5** Εάν δε και συμμετέχη κανεὶς εις αθλητικούς αγώνας, δεν
παιρνει ως βραβείον τον στέφανον, εάν δεν αγωνισθή
κατά τρόπον νόμιμον.
- Β Τιμ. 2,6** τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν
μεταλαμβάνειν.
- Β Τιμ. 2,6** Ο γεωργός, που κοπιάζει δια την καλλιέργειαν του αγρού
και την συγκομιδήν των προϊόντων, πρώτος αυτός πρέπει
ν' απολαμβάνη τους καρπούς των κόπων του. (Ετσι και
συ από τον πνευματικόν αγρόν, στον οποίον κατ' εντολήν
του Θεού εργάζεσαι, πρέπει να απολαμβάνης όχι μόνον
την πρέπουσα υπόληψιν και τιμήν, αλλά και τα μέσα της
συντηρήσεώς σου).
- Β Τιμ. 2,7** νόει ἂ λέγω· δώῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.
- Β Τιμ. 2,7** Ενόησε αυτά που σου λέγω. Είθε δε να σου δίδη πάντοτε
ο Θεός σύνεσιν και σοφίαν, ώστε να κατανοής όλα.
- Β Τιμ. 2,8** Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν,
ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὔαγγέλιόν μου,
- Β Τιμ. 2,8** Να ενθυμήσαι τον Ιησούν Χριστόν, ο οποίος έχει
αναστηθή εκ νεκρών και κατάγεται κατά το ανθρώπινον
από τον Δαυΐδ, σύμφωνα με το Ευαγγέλιόν μου,

Β Τιμ. 2,9	έν ὡς κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται.
Β Τιμ. 2,9	προς χάριν του οποίου ευαγγελίου εγώ ταλαιπωρούμαι και πάσχω, ώστε να είμαι φυλακισμένος και δεμένος με αλυσίδες σαν κακούργος· αλλά ο λόγος του Θεού δεν ἔχει δεθή (από τίποτε δεν εμποδίζεται στο να διαδίδεται και να κατακτά ψυχάς).
Β Τιμ. 2,10	διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιου.
Β Τιμ. 2,10	Δια τούτο υπομένω ὅλα αυτά προς χάριν εκείνων, που ἔχει εκλέξει ο Θεός, δια να επιτύχουν και αυτοὶ την σωτηρίαν, που προσφέρει ο Χριστός μαζή με την αιωνίαν δόξαν.
Β Τιμ. 2,11	Πιστὸς ὁ λόγος· εἴ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν·
Β Τιμ. 2,11	Αξιόπιστος είναι αυτός ο λόγος· διότι εάν απεθάναμεν, δια του βαπτίσματος, μαζή με τον Χριστόν, μαζή του και θα ζήσωμεν αιωνίως και εις την μέλλουσαν ζωήν.
Β Τιμ. 2,12	εἴ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἴ ἀρνούμεθα, κάκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς·
Β Τιμ. 2,12	Εάν υπομένωμεν τας θλίψεις, ὅπως στον τέλειον βαθμὸν τας υπέμεινεν Εκείνος, και θα βασιλεύσωμεν μαζή με αυτόν. Εάν όμως τον αρνούμεθα και Εκείνος θα μας αρνηθή.
Β Τιμ. 2,13	εἴ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἔαυτὸν οὐ δύναται.
Β Τιμ. 2,13	Εάν ημείς δεικνύωμεν απιστίαν και αμφιβολίαν εις ὅσα μας ἔχει υποσχεθή, Εκείνος όμως μένει πιστός εις τας υποσχέστου. Δεν ημπορεί ποτέ να αρνηθή τον εαυτόν του και να αθετήσῃ τας υποσχέστου.
Β Τιμ. 2,14	Ταῦτα ὑπομίνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.
Β Τιμ. 2,14	Αυτά να υπενθυμίζης στους πιστούς, εξορκίζων αυτούς ενώπιον του Κυρίου να μη λογομαχούν και φιλονεικούν, διότι αι φιλονεικίαι ανταί ὄχι μόνον χρήσιμοι δεν είναι.

- αλλά φέρουν καταστροφήν στους ακούοντας.**
- σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ,
έργατην ἀνεπαισχυντον, ὁρθοτομοῦντα τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας.**
- Προσπάθησε με ζήλον και δραστηριότητα να αναδείξης
και να παραστήσης τον εαυτόν σου ενώπιον του Θεού
άμεμπτον και τέλειον, εργάτην που δεν φοβάται μήπως
εντροπιασθή δι' αμέλειαν η ατέλειαν του έργου του, και ο
οποίος ακολουθεί τον ορθόν δρόμον στο κήρυγμα της
αληθείας του Ευαγγελίου.**
- τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιῖστασο· ἐπὶ πλεῖον
γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας,**
- Απόφευγε δε τας ασεβείς ματαιολογίας, που δεν έχουν
υγιές και ουσιαστικόν περιεχόμενον, διότι αυτοί, που τας
λέγουν και τας ακολουθούν, θα προχωρήσουν και θα
περιπέσουν εις μεγαλυτέραν ασέβειαν.**
- καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει· ὃν ἔστιν
Ὑμέναιος καὶ Φιλητός,**
- Και η διδασκαλία αυτών σαν γάγγραινα θα απλωθή και
θα καταφάγη καρδίας. Μεταξύ αυτών των
ψευδοδιδασκάλων είναι ο Υμέναιος και ο Φιλητός,
οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες τὴν
ἀνάστασιν ἥδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινῶν
πίστιν.**
- οἱ οποίοι εξέπεσαν και απεπλανήθησαν από την
αλήθειαν, με το να λέγουν ότι τάχα η ανάστασις ἔχει
πλέον γίνει και κρημνίζουν ἐτοι την πίστιν μερικών.
ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων
τὴν σφραγίδα ταύτην· ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας
αὐτοῦ· καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὄνομάζων τὸ
ὄνομα Κυρίου.**
- Ο στερεός όμως και θεμελιωμένος εις την ορθήν πίστιν
του Θεού, στέκει ακλόνητος, ἔχων αυτήν την σφραγίδα
και επιγραφήν· “Ἐγνώρισε ο Κύριος εκείνους, οι οποίοι
είναι ιδικοί του”. Και “ας φύγη μακριά από κάθε αδικίαν
εκείνος, που ομολογεί και επικαλείται το όνομα του
Κυρίου”.**

- Β Τιμ. 2,20** ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἡ μὲν εἰς τιμὴν, ἥ δὲ εἰς ἀτιμίαν.
- Β Τιμ. 2,20** Εἰς ἑνα δε μεγάλο σπίτι δεν υπάρχουν μόνον σκεύη χρυσά και αργυρά, αλλά και σκεύη ξύλινα και πήλινα· και ἀλλα μεν είναι πρωωρισμένα δια χρήσιν τιμητικήν, αλλά δε δι' ασήμαντον και ευτελή.
- Β Τιμ. 2,21** ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον καὶ εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.
- Β Τιμ. 2,21** Εάν, λοιπόν, καθαρίσῃ κανεὶς τὸν εαυτὸν του και τὸν προφυλάξῃ από τας πλάνας και τα πάθη, που είπα παραπάνω, θα είναι σκεύος εις τιμητικήν χρήσιν, αγιασμένον και εύχρηστον στον δεσπότην, ετοιμασμένον δια κάθε αγαθόν ἔργον.
- Β Τιμ. 2,22** τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε, δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἱρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.
- Β Τιμ. 2,22** Τας δε ακρίτους και επιβλαβείς επιθυμίας, αι οποίαι παρατηρούνται συνήθως μεταξύ των νεωτέρων κατά την ηλικίαν, απόφευγέ τας. Επεδίωκε δε να αποκτήσης δικαιοσύνην, πίστιν, αγάπην, ειρήνην με εκείνους που επικαλούνται τον Κυριον με καθαράν και αγνήν καρδίαν.
- Β Τιμ. 2,23** τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας·
- Β Τιμ. 2,23** Μη δίνης σημασίαν, αλλά απόφευγε τας ανοήτους και ανικάνους να μορφώσουν τον ἀνθρωπον συζητήσεις, γνωρίζων, ότι αυταί δημιουργούν και αναπτύσσουν φιλονεικίας και αντιπαθείας.
- Β Τιμ. 2,24** δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ᾽ ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον,
- Β Τιμ. 2,24** Ο δούλος δε του Κυρίου δεν πρέπει να φιλονεική και να ερίζη, αλλά να είναι ἥπιος προς όλους, διδακτικός, ανεξίκακος,
- Β Τιμ. 2,25** ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μήποτε δῶ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας,

- Β Τιμ. 2,25** και να παιδαγωγή με πραότητα εκείνους, που αντιτίθενται εις την αλήθειαν, μήπως και ο Θεός τους δώσῃ κάποτε μετάνοιαν, δια να γνωρίσουν ἐτσι καλά την αλήθειαν,
- Β Τιμ. 2 ,26** καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.
- Β Τιμ. 2,26** καὶ εξυπνήσουν και συνέλθουν από την παγίδα του διαβόλου, από τον οποίον ἔχουν συλληφθή ως δούλοι, δια να πράττουν το θέλημά του.

Β ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 3

- Β Τιμ. 3,1** Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί·
- Β Τιμ. 3,1** Μαθε δε τούτο· ὅτι κατὰ τας τελευταίας ημέρας που θα επακολουθήσουν, θα παρουσιασθούν στον δρόμον της Εκκλησίας καιροὶ δύσκολοι, περιστάσεις επικίνδυνοι, ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,
- Β Τιμ. 3,2** διότι οι ἄνθρωποι θα είναι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζονικοί, υπερήφανοι, φιλοκατήγοροι και ὑβρισται, απειθεῖς στους γονείς, αχάριστοι, χωρίς ιερόν και ὁσιον, ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,
- Β Τιμ. 3,3** γυμνοί και από την στοιχειώδη στοργήν προς τους οικείους, αδιάλλακτοι και ασυμβίβαστοι, διαβολείς και συκοφάνται, ἀγριοι και σκληροί, χωρίς καμμίαν αγάπην προς το αγαθόν,
- Β Τιμ. 3,4** προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι,
- Β Τιμ. 3,4** προδόται, παράφοροι και αυθάδεις, φουσκωμένοι και σκοτισμένοι από οίησιν, θα αγαπούν περισσότερον τας ηδονάς παρά τον Θεόν.
- Β Τιμ. 3,5** ἔχοντες μόρφωσιν εύσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι. καὶ τούτους ἀποτρέπου.

- Β Τιμ. 3,5** ἀνθρωποι που θα ἔχουν το εξωτερικόν σχήμα και την εμφάνισιν της ευσεβείας, θα ἔχουν όμως αρνηθή την δύναμιν της. Φεύγε μακρυά από αυτούς,
- Β Τιμ. 3,6** ἐκ τούτων γάρ είσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις,
- Β Τιμ. 3,6** (διότι ἀλλώς υπάρχει κίνδυνος να εκμεταλλευθούν το κύρος σου). Επειδή από κάτι τέτοιους προέρχονται εκείνοι, που εισδύουν με δολιότητα εις τα σπίτια και σύρουν με το μέρος των σαν αιχμαλώτους γυναικάρια, που ἔχουν σωρόν αμαρτίες επάνω των και ἀγονται και φέρονται από ποικίλας επιθυμίας.
- Β Τιμ. 3,7** πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.
- Β Τιμ. 3,7** Είναι αυταί, που πάντοτε ζητούν να μάθουν, δια λόγους περιεργείας και μόνον, αλλά δεν ημπορούν ποτέ να φθάσουν εις επίγνωσιν της αληθείας.
- Β Τιμ. 3,8** ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὗτοι καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.
- Β Τιμ. 3,8** Οπως δε οι μάγοι του Φαραώ, ο Ιαννῆς και ο Ιαμβρής, αντεστάθησαν κατά του Μωϋσέως, ἐτοι και αυτοί ανθίστανται εναντίον της αληθείας· ἄνθρωποι που ἔχουν χαλασμένον και διεστραμμένον τον νουν, απρόκοπτοι και αποτυχημένοι εις την πίστιν.
- Β Τιμ. 3,9** ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ως καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.
- Β Τιμ. 3,9** Αλλά δεν θα προκόψουν περισσότερον, διότι η αμυαλωσύνη και πνευματική των γυμνότης θα γίνη ολοφάνερη εις όλους, όπως ἐγίνε φανερή και η μωροκενοδοξία και γυμνότης των μάγων εκείνων.
- Β Τιμ. 3,10** Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,
- Β Τιμ. 3,10** Συ όμως ἔχεις παρακολουθήσει την διδασκαλίαν, την συμπεριφοράν και αναστροφήν μου, τας αγνάς μου

- Β Τιμ. 3,11** διαθέσεις, την φωτισμένην και ζωντανήν πίστιν μου, την μακροθυμίαν μου, την αγάπην και την υπομονήν μου. τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἵᾳ μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα! καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος.
- Β Τιμ. 3,11** Εχεις παρακολουθήσει ακόμη εκ του πλησίον και είδες τους διωγμούς και τα παθήματα, που μου ἔγιναν εις την Αντιόχειαν, στο Ικόνιον, εις τα Λυστρα. Ποσον φοβερούς διωγμούς υπέφερα τότε! Και ὅμως από ὅλους με εγλύτωσεν ο Κυριος!
- Β Τιμ. 3,12** καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὔσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται·
- Β Τιμ. 3,12** Άλλὰ καὶ όσοι θέλουν να ζουν με την ευσέβειαν, που διδάσκει και εμπνέει ο Ιησούς Χριστός, θα υποστούν διωγμούς.
- Β Τιμ. 3,13** πονηροὶ δέ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.
- Β Τιμ. 3,13** Ανθρωποι δε κακοί και μοχθηροί, πλάνοι και απατεώνες θα προκόψουν στο χειρότερον πλανῶντες τους ἄλλους, πλανώμενοι και οι ίδιοι.
- Β Τιμ. 3,14** σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες,
- Β Τιμ. 3,14** Συ ὅμως μένε σταθερός εις εκείνα, που ἔμαθες, και την αλήθειαν των οποίων την ἔχεις πλέον βεβαιωθή, ἔχων υπ' ὄψιν σου και από ποιόν διδάσκαλον εδιδάχθης αυτά.
- Β Τιμ. 3,15** καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ιερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- Β Τιμ. 3,15** Και μη λησμονήσ, ότι από αυτήν ακόμη την πλέον απαλήν ηλικίαν σου γνωρίζεις τας Αγίας Γραφάς, αι οποίαι ημπορούν να σε κάμουν σοφόν και συνετόν εις τας αληθείας, που οδηγούν εις την σωτηρίαν, δια της πίστεως στον Ιησούν Χριστόν,
- Β Τιμ. 3,16** πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος και ὡφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ,
- Β Τιμ. 3,16** Ολη η Αγία Γραφὴ είναι θεόπνευστος, ἔχει γραφὴ με την

έμπνευσιν του Αγίου Πνεύματος. Και επομένως είναι
ωφέλιμη, δια να αποκαλύπτη και διδάσκη την αλήθειαν
του Θεού, δια να φανερώνη και ελέγχη την πλάνην και
την κακίαν, δια να διορθώνη και ανορθώνη τους
παρεκτρεπομένους, δια να μορφώνη τους
καλοπροαιρέτους εις κάθε αρετήν,

Β Τιμ. 3,17 ίνα ἄρτιος ἦ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον
ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

Β Τιμ. 3,17 ώστε να είναι ἔτσι ο ἀνθρωπος του Θεού τέλειος και
ακέραιος, συγκροτημένος και ικανός δια κάθε καλόν
ἔργον.

Β ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 4

Β Τιμ. 4,1 Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας
καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ,

Β Τιμ. 4,1 Σε εξορκίζω, λοιπόν, εγὼ ενώπιον του Θεού και του
Κυρίου Ιησού Χριστού, ο οποίος κατὰ την Δευτέραν
αυτού Παρουσίαν και την ἐνδοξον βασιλείαν του μέλλει
να κρίνῃ ζῶντας και νεκρούς,

Β Τιμ. 4,2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εύκαιρως ἀκαίρως,
ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ
μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.

Β Τιμ. 4,2 κήρυξε τον λόγον του Θεού· συμπαράστεκε και επίβλεπε
με αγάπην και προσοχήν τους πιστούς ὅχι μόνο εις
ευκαιρίας καταλλήλους, αλλά και εις περιστάσεις που
φαίνονται απρόσφοροι, ελέγξε, επίπληξε, παρηγόρησε
και ενίσχυσε με κάθε μακροθυμίαν και κατάληλον
διδασκαλίαν.

Β Τιμ. 4,3 ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας
οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἴδιας
ἐαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν
ἀκοήν,

Β Τιμ. 4,3 Διότι θα ἐλθη καιρός, που οι ἀνθρωποι δεν θα ανέχωνται

- την υγιά και αγίαν διδασκαλίαν, αλλά σύμφωνα με τας κλίσεις και τας επιθυμίας της αμαρτωλής καρδίας των θα επισωρεύονταν στον εαυτόν τους ποικίλους ψευδοδιδασκάλους, ώστε να ακούονταν από αυτούς διάφορα και παράδοξα, που θα τέρπουν τα αυτιά των.
- Β Τιμ. 4,4**
- καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.
- Β Τιμ. 4,4**
- Καὶ την μεν αλήθειαν δεν θα την προσέχουν, αλλὰ θα γυρίζουν αλλού τα αυτιά των. Θα εκτραπούν δε και θα στραφούν εις μυθολογίας και ψευδολογίας.
- Β Τιμ. 4,5**
- σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.
- Συ όμως πρόσεχε ἀγρυπνος εις ὅλα ὅσα διδάσκει ο Θεός και επιβάλλει το καθήκον σου. Κοπίασε και ταλαιπωρήσουν εις την διακονίαν σου, κάμε ἔργον κήρυκος του Ευαγγελίου, εκπλήρωσε εις τέλειον βαθμόν την υπηρεσίαν, που ανέλαβες εν τη Εκκλησίᾳ.
- Β Τιμ. 4,6**
- ἐγὼ γὰρ ἥδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε.
- Δεν θα είμαι πλέον εν τη ζωή, δια να σε καθοδηγώ, διότι εγώ χύνω τώρα το αίμα μου θυσίαν προς τον Θεόν και ο καιρός της εκδημίας μου από τον κόσμον αυτόν ἔχει πλησιάσει.
- Β Τιμ. 4,7**
- τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα.
- Β Τιμ. 4,7**
- Εχω αγωνισθή τον καλόν αγώνα δια το Ευαγγέλιον του Χριστού, ἐφθασα στο τέλος του δρόμου, που με ἔχει τάξει ο Κυριος, ἔχω τηρήσει κατά θεωρίαν και πράξιν την πίστιν.
- Β Τιμ. 4,8**
- λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ και πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αύτοῦ.
- Β Τιμ. 4,8**
- Λοιπόν μου επιφυλάσσεται ο στέφανος, που βραβεύει την δικαιοσύνην και την αρετήν, και τον οποίον ο Κυριος, που είναι ο δίκαιος κριτής, θα μου δώσῃ ως ανταμοιβήν κατά την μεγάλην εκείνην ημέραν της Δευτέρας

- Παρουσίας. Και θα τον δώσῃ όχι μόνον εις εμέ, αλλά και εις όλους όσοι έχουν αγαπήσει και ποθήσει με καθαράν και αγίαν καρδίαν την ἐνδοξὸν εμφάνισίν του.
- Β Τιμ. 4,9**
- Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως·
- Β Τιμ. 4,9**
- Προσπάθησε ὅσον ημπορείς να ἐλθῆς σύντομα προς εμέ.
- Β Τιμ. 4,10**
- Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν·
- Β Τιμ. 4,10**
- Διότι ο Δημᾶς με εγκατέλειψεν, αγαπήσας και στραφείς προς την ματαιότητα και τρυφήν του παρόντος κόσμου, και επήγεν εις την Θεσσαλονίκην. Ο Κρήσκης επήγεν εις την Γαλατίαν, ο Τίτος εις την Δαλματίαν.
- Β Τιμ. 4,11**
- Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μᾶρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἐστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν. Ο Λουκᾶς μόνος είναι μαζή μου. Ερχόμενος πάρε τον Μάρκον και φέρε τον μαζή σου, διότι μου είναι χρήσιμος εις εξυπηρέτησίν μου.
- Β Τιμ. 4,12**
- Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.
- Β Τιμ. 4,12**
- Τον Τυχικόν ἔχω στείλει εις την Εφεσον.
- Β Τιμ. 4,13**
- τὸν φαιλόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπω, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβάνας.
- Β Τιμ. 4,13**
- Τον ταξιδιωτικὸν μου μανδύαν, που αφήκα στο σπίτι του Καρπού εις την Τρωάδα, φέρε τον καθώς θα ἐλθης. Φερε δε και τα βιβλία, μάλιστα δε τας μεμβράνας.
- Β Τιμ. 4,14**
- Ἄλεξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδῷ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·
- Β Τιμ. 4,14**
- Ο Αλέξανδρος ο χαλκουργός μου επροξένησε πολλά κακά. Ας του αποδώσῃ ο Κυριος σύμφωνα με τα ἔργα του.
- Β Τιμ. 4,15**
- ὅν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.
- Β Τιμ. 4,15**
- Από αυτὸν να φυλάγεσαι και συ, διότι παρά πολὺ αντέδρασε και επολέμησε τα λόγια του Θεού που κηρύττομεν ημείς.
- Β Τιμ. 4,16**
- Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ ούδεις μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ

αύτοῖς λογισθείη·

Β Τιμ. 4,16

Μαθε δε ότι κατά την πρώτην μου απολογίαν κανεὶς δεν μου συμπαραστάθηκε να καταθέσῃ υπέρ εμού, αλλ' όλοι με εγκατέλειψαν. Είθε να μη τους το καταλογίση ο **Κυριος.**

Β Τιμ. 4,17

ό δὲ Κύριος μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος.

Β Τιμ. 4,17

Ομως ο Κυριος μου εστάθη στο πλευρόν μου και με ενεδυνάμωσε, ώστε δι' εμού και εκεί ενώπιον του δικαστηρίου να εκτεθή εις όλην του την πληρότητα το κήρυγμα του Ευαγγελίου και να το ακούσουν όλοι οι εθνικοί. Και εγλύτωσα από το στόμα του λέοντος.

Β Τιμ. 4,18

καὶ ῥύσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Β Τιμ. 4,18

Αλλὰ και στο μέλλον θα με γλυτώσῃ ο Κυριος από κάθε πονηρόν ἔργον και θα με σώσῃ εις την επουράνιον του βασιλείαν. Προς αυτόν ας είναι η δόξα στους αιώνας των αιώνων· αμήν.

Β Τιμ. 4,19

Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὄνησιφόρου οἴκον.

Β Τιμ. 4,19

Χαιρέτησε την Πρίσκαν και τον Ακύλαν και την οικογένειαν του Ονησιφόρου.

Β Τιμ. 4,20

Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.

Β Τιμ. 4,20

Ο Εραστος ἔμεινεν εις την Κορινθον· τον δε Τρόφιμον τον αφήκα ασθενή εις την Μιλητον.

Β Τιμ. 4,21

σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἄσπαζεται σε Εὕβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

Β Τιμ. 4,21

Φρόντισε να ἐλθης προ του χειμώνος. Σε χαιρετά ο Εὕβουλος και ο Πούδης και ο Λίνος και η Κλαυδία και όλοι οι αδελφοί.

Β Τιμ. 4,22

Ο Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν· ἀμήν.

Β Τιμ. 4,22

Ο Κυριος Ιησούς Χριστός είθε να είναι μετά του

πνεύματός σου. Η χάρις του Κυρίου μας ας είναι μαζή σας. Αμήν.